

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Ένας δίσκος, μια Κομπανία, μια εποχή...

Η «Απόδημη Κομπανία-Apodimi Compañia» στα σχεδόν 29 χρόνια της ζωής της, πρωτοεμφανίστηκε ως συγκρότημα σε μπουραρία απέναντι από τη φημισμένη ανοιχτή αγορά της Μελβούρνης Victoria Market το 1984, με τρά αμέτρητες εμφανίσεις σε φεστιβάλ μουσικής και σε άλλους χώρους της Αυστραλίας και της Ελλάδας.

Σε αυτό το διάστημα έχει ηχογραφήσει και έχει κυκλοφορήσει αρχικά στη Μελβούρνη και αργότερα στην Αθήνα 8 σημαντικούς δίσκους, κυρίως με διασκευές άγνωστων στο ευρύτερο κοινό ρεμπέτικων και παραδοσιακών τραγουδιών του τόπου μας, αλλά και με λίγες δικές τους συνθέσεις.

Η δισκογραφική παρουσία του συγκροτήματος με την τότε σύνθεσή του, (Γιώργος και Μανώλης Γαλιάτσος, Τάκης και Τάσος Δημητρίου, Νίκος Βεργόπουλος και Μιχάλης Τρεμούλας), ξεκίνησε με μια συλλογική δουλειά-κασέτα το 1985, που είχε τον τίτλο «Music of Migration-Μουσική της Μετανάστευσης», και αναδείκνυε τη μουσική διαφόρων μεταναστευτικών κοινοτήτων της Μελβούρνης, ανάμεσα σε αυτές και της ελληνικής.

Ο πρώτος δίσκος του συγκροτήματος με τίτλο «Ρεμπέτικα Τραγούδια-Rebetika Songs» κυκλοφόρησε το 1987. Στη Μελβούρνη κυκλοφόρησαν και οι επόμενοι τρεις δίσκοι της Απόδημης Κομπανίας. Το 1990 κυκλοφόρησε ο δίσκος «Πατρίς-Homeland», το 1992 ο δίσκος «Μέλισμα-Melisma» και το 1998 ο δίσκος «Apodimi Compañia Live at the Retreat-Η Απόδημη Κομπανία Ζωντανά στο Retreat».

Στο Retreat, μια παραδοσιακή τότε μπουραρία της Μελβούρνης, που ήταν επίσης και μουσική σκηνή, η Απόδημη Κομπανία από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 μέχρι το πρώτο μισό της δεκαετίας του 1990, με νέα της μέλη πλέον τον Έκτορα Κοσμά και τον Αργύρη Αργυρόπουλο, μύησε αμέτρητους Αυστραλούς, ελληνικής και μη καταγωγής στο καλό ρεμπέτικο και στην καλή παραδοσιακή μουσική της Ελλάδας. Ειδικά για τους ελληνοαυστραλούς, οι βραδιές του Retreat με την Απόδημη Κομπανία στο πάλκο (και με τη συμμετοχή του Κρητικού λυράρη Μιχάλη Μελαμπιώτη στο παραδοσιακό κομμάτι του προγράμματος), ξέφευγαν από την απλή διασκέδαση και άγγιζαν τα όρια της ανθρωπολογίας, της κοινωνιολογίας, του αστικού μύθου, καθώς περνούσαν τα χρόνια...

Η συνεισφορά του συγκροτήματος στο μουσικό και στο λαϊκό πολιτισμό της Αυστραλίας έχει αρχειοθετηθεί στα Εθνικά Αρχεία Φιλμ και Ήχου της χώρας στην Καμπέρα, έχει αναδειχθεί από το κρατικό ραδιόφωνο ABC, έχει διάρκεια, μια και σε τακτά χρονικά διαστήματα η Απόδημη Κομπανία με τη σημερινή της σύνθεση στην Αθήνα (Γιώργος και Μανώλης Γαλιάτσος, Γιάννης Νιάρχος, Έκτορας Κοσμάς μέχρι τον ξαφνικό του θάνατο το 2012) προσκαλείται και συμμετέχει σε μεγάλα Folk Festival αυτής της χώρας.

Η δισκογραφική παρουσία της Απόδημης Κομπανίας στην Ελλάδα ξεκίνησε το 2003 με το δίσκο «Της Αγάπης Τα Καμώματα-Love's Follies», και συνεχίστηκε το 2007 με το δίσκο «Σπασ' τα Φως Μου Για Μένα-Paint The Town Red». Το 2010 κυκλοφόρησε ο δίσκος «Γλυκιά Περσεφόνη-Sweet Persephone» και πριν λίγες εβδομάδες κυκλοφόρησε η πιο πρόσφατη δισκογραφική δουλειά του συγκροτήματος, η «Ωδή Σε Ένα Φίλο-Ode To A Friend», που είναι αφιερωμένη στον Έκτορα Κοσμά, που έφυγε νωρίς από τη ζωή πέρυσι και υπήρξε μέλος του συγκροτήματος για σχεδόν 20 χρόνια.

Πέρα από τους αδερφούς Γιώργο και Μανώλη Γαλιάτσο, διαχρονικές σταθερές στη σχεδόν 30χρονη πορεία της Απόδημης Κομπανίας στην Αυστραλία και στην Ελλάδα, αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτού του αξιόλογου μουσικού συγκροτή-

ματος που αντέχει στο χρόνο, και ότι αντέχει στο χρόνο αξίζει, είτε μιλάμε για καλλιτεχνικές προσπάθειες, είτε για ανθρώπινες σχέσεις...

Χαρακτηριστικά γνωρίσματα της μουσικής φιλοσοφίας, του ήθους και του ύφους αυτού του συγκροτήματος, που παραπέμπει στο μουσικό-ανθρωπολογικό είδος των folkies της αλλοδαπής, είναι κατ' αρχήν οι αρκετές φιλικές συμμετοχές άλλων αξιόλογων μουσικών στις δισκογραφικές δουλειές της Απόδημης Κομπανίας. Στα χρόνια της Αυστραλίας έχουμε τις συμμετοχές της πρόωρα χαμένης Ρένας Χατζηλέπου, του ιρλανδού τραγουδοποιού Andy Irvine, του κρητικού λυράρη Μιχάλη Μελαμπιώτη. Στα χρόνια της Ελλάδας έχουμε τη συμμετοχή του σαντιουρίστα Μάριου Παπαδέα αρχικά, της Μαρίας Δικτά στη συνέχεια και στον πρόσφατο δίσκο τους, την «ωδή σ' ένα φίλο-ode to a friend», φιλοξενούν τη Χρυσούλα Κεχαγιόγλου και το Χρήστο Μπιρνάρη. Ας σημειωθεί πως φιλικές συμμετοχές υπάρχουν και στις συναυλίες της Απόδημης Κομπανίας.

Άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα του συγκροτήματος, απόδειξη της μεγάλης εξοικείωσης και γνώσης που έχουν τα μέλη του για το είδος της μουσικής που παίζουν, είναι το γεγονός ότι σε όλες τις δισκογραφικές τους παρουσίες και στις συναυλίες τους, διασκευάζουν και αναδεικνύουν συστηματικά άγνωστα στο ευρύτερο κοινό ρεμπέτικα και παραδοσιακά τραγούδια του

τόπου μας. Διασκευάζουν με σεβασμό στη μουσική παράδοση, διασκευάζουν εμπλουτίζοντας και όχι αλλοιώνοντας το ύφος των τραγουδιών που αναδεικνύουν.

Επίσης, αναγνωρίσιμο στοιχείο του ύφους και του ήθους της Απόδημης Κομπανίας, στοιχείο αναντίστοιχο με τις νεοελληνικές μουσικές πρακτικές για το είδος της μουσικής που υπηρετούν, είναι το γεγονός ότι σπάνια ηχογραφούν ή παίζουν δικές τους συνθέσεις.

Τα παραπάνω διαχρονικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα της μουσικής παρουσίας της Απόδημης Κομπανίας υπάρχουν και στον πρόσφατο δίσκο της «ωδή σ' ένα φίλο-ode to a friend», που ηχογραφήθηκε στην Αθήνα και πρωτοκυκλοφόρησε στην Αυστραλία με αφορμή τη συμμετοχή του συγκροτήματος στο National Folk Festival της Αυστραλίας στην Καμπέρα και στο Brunswick Music Festival στη Μελβούρνη.

Τα 17 τραγούδια του δίσκου, παραδοσιακά και συνθέσεις του Κ. Σκαρβέλη, του Π. Τούντα, του Σ. Παντελίδη, του Ι. Ογδοντάκη και του Κ. Ρούκουνα), τα αναδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο με τις ερμηνείες τους ο Γιάννης Νιάρχος, ο Γιώργος Γαλιάτσος, η Χρυσούλα Κεχαγιόγλου και ο Χρήστος Μπιρνάρης.

Ο δίσκος εμπλουτίζεται καλλιτεχνικά και αισθητικά ακόμη περισσότερο και από το συνοδευτικό βιβλιαράκι που περιέχει τους στίχους των τραγουδιών αλλά και τα όμορφα σκίτσα του Παναγιώτη Βασιλάτου, σκίτσα που αναπαράγουν μέρος του αστικού περιβάλλοντος της Μελβούρνης και της Αθήνας, όπου ξαναγεννήθηκαν αυτά τα τραγούδια, χάρη στην Απόδημη Κομπανία και στην αγάπη του κοινού της (Αυστραλοί, Ελληνοαυστραλοί, Έλληνες και άλλοι) για αυτό το μουσικό είδος.

Η «ωδή σ' ένα φίλο», όπως και οι υπόλοιπες δισκογραφικές δουλειές αυτού του σημαντικού συγκροτήματος, διεκδικεί και αιτιολογεί από μόνη της χώρο και παρουσία στις δισκοθήκες των μουσικόφιλων, των μουσικών παραγωγών, των ψαγμένων... Τουλάχιστον των ψαγμένων...

Υ. Γ. Όσοι/ες ενδιαφέρονται να μάθουν πώς μπορούν να αποκτήσουν το δίσκο ως απευθυνθούν στη διεύθυνση: galiatsos@yahoo.com